

РЕШЕНИЕ

№ 858

гр. София, 08.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в публично заседание на 31.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **11319** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по изпратена по подсъдност от Върховен административен съд с Протоколно определение от 20.11.2012г., жалба на М. И. Н., в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № Т-РД-15-58/28.05.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 414/07.08.2006г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/, издаден на дружеството.

Недоволен от така издадената заповед, жалбоподателят я оспорва като незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон, необоснована и издадена в несъответствие с целта на закона, като излага подробни съображения в подкрепа на направените твърдения. Исква от съда оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата - Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, не ангажира становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че на жалбоподателя е издаден лиценз № 414/2006г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/.

По делото е представен нотариален акт № 77/2005г., видно от който [фирма] продава на [фирма] склад № 1 и склад № 2, построени в УПИ I – „резервен терен“, от кв.47 по плана на [населено място]. С договор от 10.10.2005г., [фирма], в качеството му на наемодател отдава под наем на [фирма] склад № 1, находящ се в УПИ I – „резервен терен“, кв.47 по плана на [населено място], ведно с прилежащия терен към склада, представляващ асфалтова площадка. По силата на договореното между страните наетият имот следва да се ползва като пункт за изкупуване и съхранение на отпадъци от черни и цветни метали, пластмаса, хартия и стъкло.

За описания обект е представено Решение № ШУ-41/2005г. на Директора на РИОСВ-Ш., да не се извършва оценка за въздействието върху околната среда, с оглед характеристиката на инвестиционното предложение – „Площадка за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, пластмаса, хартия и стъкло“ в УПИ I, кв.47 по плана на [населено място].

По силата на нотариален акт № 71/2006г. жалбоподателят [фирма], е собственик на склад № 1, находящ се в УПИ XI, кв.47 по плана на [населено място].

Видно от удостоверение изх.№ 17 от 06.04.2006г. на Дирекция „Специализирана администрация“, [община], строителен квартал 47 е разделен на 14 самостоятелни урегулирани поземлени имота по силата на Заповед № 52/20.01.2005г. на Кмета на [община] за изменение на действащия подробен устройствен план и съответно склад № 1, описан в нотариален акт № 778/2005г. попада в УПИ XI, кв.47 по плана на [населено място].

С договор за покупко-продажба на имот – частна държавна собственост, вписан с вх.рег.№ 1172/2006г., жалбоподателят е придобил собствеността върху УПИ XI, кв.47 по плана на [населено място].

Със Заповед № 374/13.06.2006г. на Кмета на [община] е допуснато изработването на проект за изменение на подробния устройствен план – план за застрояване, в обхват УПИ XI, кв.47, с посочване и конкретизиране на съществуващо и бъдещо застрояване – „Производствени и складови дейности – Пункт за изкупуване на черни и цветни метали, временно съхранение и разкомплектоване на МПС“. С последваща Заповед № 418/29.06.2006г. на Кмета на [община], е одобрено изменение на Подробния устройствен план – План за застрояване и регулация на УПИ XI, кв.47, като УПИ XI се променя на УПИ XI – ПСД – площадка за изкупуване и преработка на отпадъци от черни и цветни метали и неметални отпадъци и център за разкомплектоване на излезли от употреба МПС.

С оспорената в настоящото производство заповед, е прекратен Лиценз № 414/2006г. за ТДОЧЦМ, издаден на дружеството. За да постанови акта си административният орган е приел, че от представеното от жалбоподателя в МИЕТ, писмо на Кмета на [община] с изх.№ 1857/11.07.2011г., съдържащо информация относно УПИ XI, кв.47 не може да се удостовери, че е идентичен с УПИ I, кв.47, вписан като единствена площадка в Лиценз № 414/2006г. Поради това е приел, че в срок до 16.02.2012г., търговецът не е представил документите, изискващи се по силата на § 17, ал.1 ПРЗ ЗУО и е прекратил лиценза.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 13.06.2012г., видно от представената по делото разписка /л.12/. Жалбата срещу нея е подадена по пощата на 26.06.2012г., видно от пощенското клеймо поставено върху пощенския плик /л.30/.

При така установеното от фактическа страна и като извърши проверка по чл.168, ал.1 във вр. с чл.146 АПК съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма. Със Заповед № РД-16-480/24.04.2012г., на основание чл.56, ал.6, чл.59, ал.1, чл.100 във връзка с чл.101, ал.3 и чл.118, ал.3 ЗУО, Министърът на икономиката, енергетиката и туризма упълномощава заместник-министъра И. М. да упражнява негови правомощия, сред които и да прекратява или отнема издаден лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали – т.3, следователно издателят на оспорения акт разполага с материална компетентност да издава актове като оспорения в настоящото производство.

Актът е в писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл.59, ал.2 АПК, поради което не са налице основания за отмяната му на това основание.

При издаването на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, които водят до незаконосъобразност на оспорения акт и са основание отмяната му.

Съгласно разпоредбата на § 17, ал.1 от ПЗР на ЗИД ЗУО /отм./, обн.ДВ, бр.30/2011г., изм. с ДВ, бр.99/2011г., в сила от 01.01.2012 г., лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл.54, ал.2 в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон, като съгласно ал.2 на същата разпоредба лицата, притежаващи лиценз, представят в срока по ал.1 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма скица или друг удостоверяващ документ, издаден от компетентен орган, за всеки от имотите, на чиято територия е разположена площадка, вписана в лиценза, съдържащ данни за изпълнение на изискванията по чл.54, ал.2. Последната разпоредба регламентира изискванията, на които следва да отговарят площадките за извършване на дейностите с отпадъци от черни и цветни метали – да са разположени на територии, определени с устройствени планове за производствени и складови дейности, на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение. Всяка площадка трябва да отговаря на нормативните изисквания за опазване на човешкото здраве и околната среда.

Видно от изложените в оспорваната заповед мотиви, административният орган е приел, че от жалбоподателя не са представени документите, удостоверяващи изпълнението на изискванията на чл.54, ал.2 ЗУТ /отм./, тъй като не е доказана идентичност на УПИ I, кв.47 с УПИ XI, кв.47.

Съгласно разпоредбата на чл.35 АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, а съгласно разпоредбата на чл.36 АПК доказателствата се събират служебно от административния орган. Заявлението си жалбоподателят е подал своевременно, като ако за административния орган е съществувало съмнение относно фактите, е следвало служебно да предприеме действия за изясняване на обстоятелствата, релевантни към разглеждания случай. По делото не са налични данни от административния орган да е изискана допълнителна информация. Като не е изпълнил задълженията си, произтичащи от разпоредбите на чл.35 и чл.36 АПК той е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, а вследствие на това е

приложил неправилно и материалния закон.

Видно от приетите и неоспорени доказателства по делото, идентичността на УПИ I и УПИ XI, кв.47 се установява по несъмнен начин. Жалбоподателят своевременно е предприел съответните действия и е изпълнил изискванията на § 17, ал.1 и ал.2 ПЗР ЗИД ЗУО /отм./, във вр. с чл.54, ал.2 ЗУО /отм./.

Като е приел обратното административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, подлежащ на отмяна.

С оглед изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 50 лева, заплатени за държавна такса по направеното оспорване.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. Н., в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед № Т-РД-15-58/28.05.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 414/07.08.2006г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката, енергетиката и туризма да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Област Ш., [улица], представлявано и управлявано от М. И. Н., сумата от 50 лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: